

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/149/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2513210449
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Hýbelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2513210449.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpeného splnomocnencom: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., IČO: 36 613 843, Pajštúnska 5, Bratislava, proti odporkyni: U. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. XX/XX, R., o zaplatenie 599,58 eur s príslušenstvom, o odvolaní odporkyne proti rozsudku Okresného súdu Piešťany, zo dňa 28. novembra 2014, č.k. 6C/50/2014-45, takto

rozhodol:

Odvolačí súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa m e n í tak, že v časti o zaplatenie 110 eur pripúšťa späťvzatie návrhu, rozsudok súdu prvého stupňa v tejto časti ruší a konanie v tejto časti zastavuje a vo zvyšku rozsudok súdu prvého stupňa ruší a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa rozsudkom napadnutým odvolaním určil odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 599,58 eur s 8,5% ročným úrokom z omeškania od 28.06.2013 do zaplatenia a náhradu trov právneho zastúpenia v sume 114,36 eur, náhradu iných trov konania 35,50 eur do rúk právneho zástupcu navrhovateľa do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Z odôvodnenia rozsudku vyplynulo, že navrhovateľ sa návrhom domáhal, aby súd zaviazal odporkyňu zaplatiť mu sumu 599,58 eur s 8,5% ročným úrokom z omeškania od 28.06.2013 do zaplatenia z titulu nedoplatku zo Zmluvy o kontokorentnom úvere zo dňa 02.08.2004, na základe ktorej R. R., a.s., poskytla odporkyni peňažné prostriedky, pričom ku dňu postúpenia pohľadávky táto predstavovala sumu 676,75 eur, ktorá pozostávala z istiny 599,41 eur, riadneho úroku 0,17 eur a úroku z omeškania 77,17 eur. Súd prvého stupňa vec právne posúdil podľa § 53 ods. 1, 2, 5, § 54 ods.1, 2 Občianskeho zákonníka, § 1, 3, 4 Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a dospel k záveru, že právny predchodca navrhovateľa ako právnická osoba uzatvoril s odporkyňou ako spotrebiteľkou dňa 02.08.2004 zmluvu o kontokorentnom úvere. Na základe predmetnej zmluvy poskytol právny predchodca navrhovateľa odporkyni úverový rámec vo výške 365,13 eur (pôvodne 11.000,- Sk) s dohodnutou ročnou úrokovou sadzbou 11,35% s tým, že išlo o premenlivú úrokovú sadzbu. Nakoľko odporkyňa riadne a včas nesplácala mesačné splátky dostala sa do omeškania. Dňa 27.06.2013 právny predchodca navrhovateľa zmluvou o postúpení pohľadávok postúpil pohľadávku odporkyne na navrhovateľa, o tejto skutočnosti odporkyňu informoval oznámením zo dňa 09.07.2013. Žalovanú sumu 599,58 eur navrhovateľ presne špecifikoval ako istinu 599,41 eur a riadny úrok 0,17 eur. Z vykonaného dokazovania súd vyvodil právny záver, že návrh bol podaný dôvodne, navrhovateľ poskytol na základe zmluvy uzavretej dňa 02.08.2004 odporkyni úverový rámec, odporkyňa sa zaviazala splácať úver v pravidelných mesačných splátkach v súlade so zmluvnými dojednaniami. Odporkyňa riadne a včas neplnila navrhovateľovi jednotlivé splátky, čím porušila povinnosti vyplývajúce zo zmluvy a všeobecných obchodných podmienok. Keďže odporkyňa nesplácala poskytnutý úver v súlade so zmluvnými podmienkami, dostala sa do omeškania. Navrhovateľ sa oprávnenne domáha od odporkyne zaplatenia sumy 599,41 eur (rozdiel medzi istinou a súčtom všetkých mesačných platieb započítaných na istinu) ako individuálne dohodnutého úroku z úveru a zákonného úroku z omeškania. Preto súd návrhu v celom rozsahu vyhovel. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p..

Proti tomuto rozsudku súdu prvého stupňa v zákonom určenej lehote podala odvolanie odporkyňa. Uviedla, že namieta aktívnu legitímáciu navrhovateľa, nakoľko zo zmluvy o postúpení pohľadávok ani z prílohy č. 1 zmluvy nevyplýva aká pohľadávka voči odporkyňi mala byť danou zmluvou postúpená. Teda táto pohľadávka nie je špecifikovaná čo do dôvodu, výšky ani splatnosti. Preto túto zmluvu považuje za neplatnú z dôvodu jej neurčitosti. Súd považoval za preukázanú skutočnosť, že odporkyňa uzavrela dňa 02.08.2004 so R. R., a.s., zmluvu o kontokorentnom úvere. Z kópie zmluvy nie je viditeľný podpis odporkyne, preto považuje za nepreukázanú skutočnosť, že túto zmluvu podpísala. Zároveň z obsahu istiny vyplýva, že R. R. sa mala zaviazat' poskytnúť odporkyňi úver s úverovým rámcom 365,13 eur, preto nemohla na základe tejto zmluvy R. R. poskytnúť odporkyňi úver vo výške 599,41 eur. Z listinných dôkazov nevyplýva, že by R. R., a.s., odporkyňi úver skutočne poskytla. Poskytnutie úveru spochybňuje i označenie pohľadávky - názov produktu v prílohe č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok, kde je táto pohľadávka označená ako pohľadávka z nepovoleného prečerpania na účte FO, teda nie zo zmluvného čerpania úveru. Považuje za nepreukázané tvrdenie, že R. R., a.s., skutočne poskytla odporkyňi úver a ani to, v akej výške tento poskytla. Z návrhu ani z rozhodnutia súdu nie je zrejmé, kedy mal byť takto poskytnutý úver splatný, preto vznáša z opatrnosti aj námietku premlčania. Omeškanie odporkyne pritom jednoznačne nešpecifikuje ani navrhovateľ, ktorý vo svojom návrhu v článku IV úroky z omeškania viaže buď na nadobudnutie účinnosti zmluvy o postúpení pohľadávok, alebo na splatnosť úveru, ak táto nastala až po postúpení pohľadávky. No kedy mala byť pohľadávka splatná z návrhu nevyplýva. Navrhla rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť. Zároveň si uplatnila trovy odvolacieho konania spočívajúce v trovách právneho zastúpenia vo výške 115,75 eur, súdny poplatok za odvolanie 35,50 eur.

Navrhovateľ v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že v zmluve o postúpení pohľadávky je jasne identifikovaná odporkyňa, jasne špecifikovaný titul z akého vznikla pohľadávka, výška postúpenej pohľadávky a jej špecifikácia, takže aktívna legitímácia navrhovateľa je daná. Do spisu doložili zmluvu zo dňa 2.8.2004 riadne podpísanú odporkyňou. V sume, ktorú si uplatňuje 599,41 eur sú zahrnuté aj poplatky a úroky. Dňa 28.2.2013 pôvodný veriteľ odstúpil od zmluvy, návrh bol súd doručený dňa 30.9.2013, takže nemohlo dôjsť k premlčaniu nároku.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie podala včas oprávnená osoba - účastník konania proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný, preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie mu predchádzajúce v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 212 ods. 1 O.s.p. postupom podľa ustanovenia § 214 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa nie je správne, súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil, keď neaplikoval správne zákonné ustanovenia a tiež nedostatočne zistil skutkový stav.

Predmetom konania vedeného na súde prvého stupňa pod sp.zn. 6C/50/2014 je určenie povinnosti odporkyňi zaplatiť navrhovateľovi sumu 599,58 eur s 8,5% úrokom z omeškania zo sumy 599,41 eur od 28.06.2013 do zaplatenia titulom nedoplatku zo zmluvy o kontokorentnom úvere uzavretej medzi R. R., a.s., a odporkyňou dňa 02.08.2004. Predmetom odvolacieho konania je posúdenie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvého stupňa, ktorým bolo návrhu navrhovateľa v celom rozsahu vyhovené.

V priebehu odvolacieho konania navrhovateľ zobral návrh na začatie konania čiastočne späť a to v sume 110 eur z dôvodu, že odporkyňa po podaní návrhu na začatie konania uhradila na úvere sumu 110 eur. V tejto časti žiadal konanie podľa § 96 ods. 1 O.s.p. zastaviť s tým, že žiadal, aby po čiastočnom zastavení konania súd určil odporkyňi povinnosť zaplatiť mu sumu 489,58 eur s 8,5% percentným ročným úrokom z omeškania zo sumy 599,41 eur od 28.06.2013 do 19.12.2013, zo sumy 589,41 eur od 20.12.2013 do 15.01.2014, zo sumy 579,41 eur od 16.01.2014 do 20.02.2014, zo sumy 569,41 eur od 21.02.2014 do 19.03.2014, zo sumy 559,41 eur od 20.03.2014 do 23.04.2014, zo sumy 549,41 eur od 24.04.2014 do 23.05.2014, zo sumy 539,41 eur od 24.05.2014 do 16.06.2014, zo sumy 529,41 eur od 17.06.2014 do 22.08.2014, zo sumy 509,41 eur od 23.08.2014 do 25.09.2014, zo sumy 499,41 eur od 26.09.2014 do 18.12.2014, zo sumy 489,41 eur od 19.12.2014 do zaplatenia.

Odvolací súd v súlade s ustanovením § 208 O.s.p., keďže došlo k späťvzatiu časti návrhu, keď už rozhodol súd prvého stupňa, ale jeho rozhodnutie nie je dosiaľ právoplatné, pripustil späťvzatie návrhu v časti o zaplatenie 110 eur, nakoľko odporkyňa so späťvzatím návrhu vyjadrila súhlas, rozsudok súdu

prvého stupňa v tejto časti zrušil a konanie zastavil, takže predmetom konania ďalej zostalo zaplatenie istiny 489,58 eur s príslušenstvom.

Z obsahu spisového materiálu vyplynulo, že právny predchodca navrhovateľa R. R., a.s., uzavrela s odporkyňou dňa 02.08.2004 zmluvu o kontokorentnom úvere, v zmysle ktorej bola dohodnutá výška úverového rámca 11.000,- Sk s premenlivou úrokovou sadzbou 11,35% ročne so splatnosťou úrokov ročne k 31.12. kalendárneho roka, s konečnou splatnosťou úveru 01.08.2005, poplatkom za poskytnutie úveru 2% z výšky úverového rámca a poplatkom za správu úveru 0,20% z výšky úverového rámca. V bode 3 bod 1 záverečných ustanovení zmluvy bolo dojednané, že zmluva sa uzatvára na dobu určitú a to jedného roka od dňa podpísania zmluvy zmluvnými stranami, doba trvania zmluvy sa predlžuje vždy o dobu jedného roka, ak dlžník neoznámí veriteľovi najneskôr v lehote jedného mesiaca pred uplynutím doby trvania zmluvy, že nemá záujem o predĺženie doby trvania zmluvy, maximálne však do dosiahnutia 65. roku veku dlžníka. Dňa 27.06.2013 R. R., a.s., ako postupca uzatvorila s navrhovateľom ako postupníkom zmluvu o postúpení pohľadávok, ktorej predmetom bola aj pohľadávka č. 0655/2013/CE zo dňa 27.06.2013 a to z nepovoleného prečerpania na účte FO číslo účtu: XXXXXXXXXXXX, názov účtu U. J., r.č. XXXXXXXXXXXX, zostatok pohľadávky 676,75 eur, z toho istina celkom 599,41 eur, úroky celkom 77,34 eur, ÚOZ 67,84 eur, ÚONZ 9,33 eur, príslušenstvo pohľadávky celkom 77,34 eur, dátum poslednej úhrady 16.09.2010, výška poslednej úhrady 21,99 eur. Listom zo dňa 28.02.2013 nazvaným odstúpenie od zmluvy R. R., a.s., oznámila odporkyňi, že v súlade s obchodnými podmienkami upravujúcimi práva a povinnosti zmluvných strán pri poskytovaní bankových produktov a služieb odstupuje týmto od zmluvy, na základe ktorej bolo poskytnuté povolené prečerpanie k bežnému účtu č. XXXXXXXXXXX/XXXX a to s účinnosťou ku dňu doručenia oznámenia, pričom od tohto dňa už povolené prečerpanie nebude poskytované a zároveň týmto banka vyhlasuje mimoriadnu splatnosť tohto povoleného prečerpania s tým, že výška pohľadávky banky z bežného účtu/povoleného prečerpania ku dňu vyhotovenia tohto oznámenia je 594,23 eur. Následne listom zo dňa 22.08.2013 navrhovateľ zaslal odporkyňi pokus o zmier, kde uviedol, že pôvodným veriteľom bola vyhlásená mimoriadna splatnosť poskytnutého úveru, ktorá skutočnosť jej bola oznámená s tým, že výška dlžnej sumy predstavuje sumu 684,57 eur.

Spotrebiteľský charakter právneho vzťahu, ktorý právny predchodca navrhovateľa a odporkyňa založili zmluvou o kontokorentnom úvere zo dňa 02.08.2004 je nesporný, takže na daný vzťah je potrebné aplikovať ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z.z.(ďalej ZoSÚ), zákona o ochrane spotrebiteľa a ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Odvolačí súd dospel k záveru, že zmluva o kontokorentnom úvere bola uzavretá platne, navrhovateľ sám dôvodil tým, že jeho právny predchodca od zmluvy písomne listom zo dňa 28.02.2013 odstúpil, odporkyňa odstúpenie od zmluvy žiadnym spôsobom nenamietla, odstúpenie od zmluvy tak odvolací súd považoval za platné. ZoSÚ v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy úpravu odstúpenia od zmluvy obsahoval v ustanovení § 5, ktoré má charakter odkazovacej normy, pričom podľa poznámky č. 9 pod čiarou ZoSÚ výslovne odkazuje na ustanovenie § 48 O.z., ktoré má v otázke odstúpenia od zmluvy povahu lex generalis, kým spomenuté ustanovenie § 5 ZoSÚ má povahu lex specialis. Vzhľadom k tomu, že úprava odstúpenia od zmluvy veriteľom v ZoSÚ nemá charakter komplexnej úpravy, bola daná podporná aplikácia ustanovenia § 48 O.z., na ktorú ZoSÚ v dotknutom ustanovení jednoznačne odkazuje. V zmysle ustanovenia § 48 ods. 2 O.z. odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje, ak nie je právnym predpisom ustanovené, alebo účastníkmi dohodnuté inak. Právny predchodca navrhovateľa sa rozhodol pre využitie inštitútu odstúpenia od zmluvy, nesie tak hmotnoprávne dôsledky (nastúpenie účinkov zrušenia zmluvy od počiatku, t.j. ex tunc a vzniku práv a povinností z porušenia práva - zodpovednosti za bezdôvodné obohatenie vzniknuté plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol v zmysle § 451 ods. 2 O.z.). Za plnenie, kde právny dôvod odpadol možno považovať plnenia, ktoré účastníkovi právneho vzťahu zostali po tom, čo druhý účastník od zmluvy platne odstúpil a tým privedil jej zrušenie.

V predmetnej veci odporkyňa namietla premlčanie nároku navrhovateľa. Keďže sa jedná o spotrebiteľský vzťah medzi účastníkmi, tak premlčanie je povinný skúmať aj súd v zmysle ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. z úradnej povinnosti.

Podľa § 107 ods. 1 O.z. právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Podľa ods. 2 najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky a ak

ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo. Základným účelom inštitútu premlčania je pôsobiť na subjekty občianskoprávných vzťahov, aby v primeraných dobách uplatnili svoje práva a zároveň aj zabrániť tomu, aby povinné osoby neboli po časovo neprimeranú dobu nútené splniť si svoje povinnosti. Inštitút premlčania takto zabraňuje dlhodobému trvaniu práva a im zodpovedajúcim povinnostiam. Premlčanie má za následok zánik súdnej vymáhateľnosti nároku, v dôsledku čoho premlčané právo nemožno navrhovateľovi priznať v súdnom konaní a ako také vymôcť, hoci právo existuje v naturálnej forme a možno ho dobrovoľne splniť (premlčanie nie je spojené so zánikom nároku). Pri bezdôvodnom obohatení pre začiatok plynutia dvojročnej subjektívnej premlčacej doby je rozhodujúci deň, keď sa oprávnený skutočne dozvedel, že na jeho úkor došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto na jeho úkor bezdôvodné obohatenie získal. Pre začiatok plynutia objektívnej premlčacej doby a to tak trojročnej ako aj desaťročnej je rozhodujúci okamih, keď k získaniu bezdôvodného obohatenia skutočne došlo. Objektívnu premlčaciu dobu pritom nemožno prekročiť, hoci by boli ešte podmienky pre plynutie subjektívnej premlčacej doby. Pri zrušení zmluvy od začiatku k bezdôvodnému obohateniu došlo prijatím plnenia z právneho vzťahu medzi účastníkmi. Odporkyni bol poskytnutý na základe zmluvy o kontokorentnom úvere zo strany navrhovateľa úverový rámec vo výške 11.000,- Sk pri uzavretí zmluvy dňa 02.08.2004, ktorý mohla čerpať, takže k bezdôvodnému obohateniu odporkyne na úkor navrhovateľa došlo poskytnutím jednotlivých plnení odporkyni, resp. v danom prípade jednotlivými čerpaniami úverového rámca odporkyňou. Z vykonaného dokazovania však nie je možné zistiť kedy odporkyňa úver čerpala, preto bude potrebné zistiť presne dátum a výšku jednotlivých súm, ktoré čerpala z úverového rámca za účelom možnosti posúdenia premlčania nároku navrhovateľa ako bezdôvodného obohatenia.

Odvolací súd vzhľadom k všetkým vyššie uvedeným skutočnostiam, keďže súd prvého stupňa neposudzoval dôvodnosť nároku s prihliadnutím na odstúpenie navrhovateľa od zmluvy a jeho dôsledky, najmä pri premlčaní, preto po čiastočnom zastavení konania vo zvyšnej časti o zaplatenie sumy 489,58 eur s príslušenstvom rozsudok súdu prvého stupňa podľa ust. § 221 ods. 1 písm. f), h) O.s.p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, v ktorom súd doplní dokazovanie v naznačenom smere, vykonané dôkazy vyhodnotí, opätovne posúdi premlčanie a vo veci rozhodne a svoje rozhodnutie aj náležite odôvodní. Zároveň rozhodne aj o náhrade trov tohto odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

Uvedené uznesenie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.